

دارد.

سطح سوم؛ به کار کلاسی شاگردان مرتبط است. قرار گرفتن آنان در محدوده کار آموزش و سطح عملکرد حرکتی آنها از شاخصهای این سطح است.

سطح چهارم؛ به فرایند یادگیری ارتباط دارد و شامل: ویژگی‌های فعالیت ذهنی شاگردان هنگام اجرای مهارت، آگاهی آنان از عملکردشان و نتایج آن است.

میزان کنترل فعالیت‌ها تابع تخصص حرفه‌ای شماست و میزان این تخصص نیز به عواملی مانند: دانش عمیق و گسترده؛ توانایی تصمیم‌گیری سریع و به جا و راهبردهای کارآمدی بستگی دارد که بر می‌گزیند.

میزان کنترل فعالیت به علاقه و توجه شما بستگی دارد که به خود، تکلیف، یا شاگرد متعوف می‌شود. سرانجام، میزان این کنترل به شرایط محیط آموزش ربط می‌باید. تعداد زیاد دانش آموزان، وسایل آموزشی ناکافی، کلاس نامنظم، ناهمگونی

ایجاد نظم، اداره کلاس و اجرای کارهای آموزشی می‌توانند مستقل از یکدیگر، مکمل یکدیگر یا حتی مخالف یکدیگر باشد.

این دو می‌توانند مستقل از یکدیگر باشد در صورتی که معلم در اداره کلاس و در آموزش دو مهارت می‌تواند جداگانه و مستقل از یکدیگر عمل کند. مثلاً معلمانت را می‌شناسیم که در امر آموزش ماهر و موفق‌اند، اما در نظم دهی و اداره گروه‌های نوجوانان ناتوانند. عکس این مطلب هم صادق است. یعنی ممکن است معلمی در ساماندهی کلاس ماهر اما در تدریس ضعیف باشد.

از دیدگاهی دیگر می‌توان این دو کارکرد را همانگ و مکمل یکدیگر دانست همچنان که آموزش شاگردان بدون ایجاد نظم و انضباط میسر نیست.

سرانجام بررسی‌های اخیر، ارتباطات متقابل پیچیده‌تری میان این دو بخش از کلاس داری را مطرح کرده است؛ به طوری که بعضی مواقع ضرورت ایجاد تعادل و همساز

نویسنده:
مارک دوراند
دانشگاه مون پولیه - فرانسه
ترجمه و تلفیص:
فتح‌الله مسیبی
مدیر آموزش و پژوهش کمیته
ملی المپیک

چهار سطح اداره کلاس

دانش آموزان و نیاز به آموزش مطلب تازه از میزان این کنترل می‌کاهد. خلاصه، فعالیت‌ها در چهار سطح عمده کنترل می‌شود که شامل: نظم و انضباط کلاس؛ انگیزش؛ مشارکت دانش آموزان؛ کار دانش آموزان؛ یادگیری و پیشرفت آنان است. میزان کنترل به توانایی‌ها، علائق شما و شرایط آموزش بستگی دارد.

راهبردهای آموزشی

فعالیت‌های شما معلم ورزش هدف‌های آموزشی را دنبال می‌کند. وظیفه آموزش تربیت بدنی به دلیل ناظمینانی، فشار زمانی، بینهایاندی، پویایی و تقدیمهای موجود در آن وظیفه دشواری است. به علاوه، اطلاعات شما از شرایط کامل نیست و کسب و پردازش اطلاعات کاری وقت‌گیر است که نمی‌توانید به آن اقدام کنید. بنابراین؛ راهبردهایی را تدوین کنید که از یک سو، شرایط و نیازهارا کاهش دهد و از دیگر سو، آموزش را رضایت‌بخش نمایند. مثلاً وقتی می‌بینید گروهی از دانش آموزان نمی‌توانند تکلیف آموزشی روز را دریابند، بکوشید علت آن را پیدا کنید، این مسئله

کردن این دو کارکرد در دو جزء متضاد مشاهده شده است. وقتی برای تامین نظم کلاس تلاش بیشتری شد (بویژه در مواردی که ناهمگونی شاگردان بیشتر است) در مقابل، فعالیت آموزشی معلم کاهش می‌باید. در چنین شرایطی گفتگوهای معلم و شاگردان در مورد عملکرد ورزشی دانش آموز و یادگیری نیست، بلکه بیشتر توجه انضباط و ایمنی در کلاس است. معلم‌ان در این اوضاع هدف‌های بزرگ آموزشی را رهایی کنند و بیشتر به فکر نظم و مهار کردن شاگردان خواهند بود.

معلم ورزش در چهار سطح فعالیت‌هارا کنترل می‌کند. در سطح نخست؛ هدف ایجاد نظم و انضباط در کلاس است و همه‌چیز از جمله آموزش، ملاک‌های انتخاب کار آموزشی، بازخوردهایی که به شاگردان می‌دهید و ملاک‌های ارزشیابی همه به این هدف واحد وابسته است.

در سطح دوم؛ مشارکت دانش آموزان است که اهمیت دارد. این مشارکت به تعداد تکرار تکلیف، مدت اجرای وظایف، شرکت فعال، اشتیاق و انگیزه شاگردان بستگی

رسان تربیت بدنی

اداره کلاس درس تربیت بدنی به ایجاد نظم و انضباط، مشارکت دانش آموزان، کار کلاسی شاگردان و فرآیند یادگیری مرتبط است

نیاموخته اند.
سه دسته کلی از راهبردهای می توان باز شناخت:
راهبردهایی برای پیش بینی،
راهبردهایی برای تنظیم میزان کار ذهنی و راهبردهایی برای کاهش تضاد.

وقت گیر است و در بعضی مواقع، شما ناگزیرید گروه دیگری از دانش آموزان را آرام کنید که پر سر و صدا و مزاحم آموزش هستند. در نتیجه، شما آموزش مهارت تازه ای را شروع می کنید تا بسرعت نظم رابه کلاس برگردانید، در حالی که آغاز این آموزش با توجه به مهارت قبلی، هنوز بخوبی آموخته نشده است و برای آن گروهی مناسب نیست که هنوز مطلب قبلی را

راهبردهای پیش بینی

در تعامل با دانش آموزان، وقتی مشغول اجرای فعالیتی هستند که در زمینه ای نامطمئن و پیش بینی نشدنی همراه با فشار و محدودیت زمانی اجرامی شود، می کوشید آن وقایعی را پیش بینی کنید که اتفاق خواهد افتاد. معلمان با تجربه همواره از آنچه در کلاس در حال وقوع است جلو ترند و

✓ وقتی
برای تامین
نظم کلاس
تلاش
بیشتری شد،
در مقابل،
فعالیت
آموزشی
معلم کاهش
من یابد

و معلم برای حفظ نظم کلاس، آموزش را محدود می‌سازد.
* تغییر سازماندهی کلاس مانند: کاهش ناهمگونی شاگردان با تشکیل گروه‌هایی که از نظر سطح مهارت به هم نزدیک ترند. این شیوه به معلم کمک می‌کند تکلیف خاصی به اعضای هریک از گروه‌های آموزش بدهد و بر اجرای آن‌ها نظارت کند. شایان توجه است، این راه حل تا جایی مؤثر است که تعداد گروه‌ها از کنترل خارج نشود. تدبیر دیگر برای کاهش بار ذهنی، موظف ساختن شاگردان به تکرار یک حرکت است و این تأثیر محدودی دارد همچنین به حدی خواهد رسید که کار تکراری و عادی می‌شود.

* انتخاب محتوا، بویژه رشته ورزشی که شاگردان با آن آشنایی دارند و آموزش بیشتر در آن با بار ذهنی کم‌تری خواهد بود.

* پرهیز از انواع مشکل‌ها، بویژه مشکل ارتباط با شاگردان. هدف‌های دانش آموزان گاه با هدف‌های شما معلمان متفاوت است. مثلاً دانش آموزان مایلند در زنگ ورزش فوتbal بازی کنند در حالی که شما آموزش یک تکلیف حرکتی را برنامه‌ریزی کرده‌اید یا دانش آموزان از زنگ ورزش بیشتر انتظار تفریح و سرگرمی دارند و شما فعالیت جدی در کار را در نظر دارید. چنین شرایطی ممکن است بین اهداف شاگردان و معلم تعارض ایجاد کند. در این موقع گاه دانش آموزان تدبیری به کار می‌برند و وانمود می‌کنند که مشغول اجرای تکلیف حرکتی هستند در حالی که واقعاً از اجرای تکلیف شانه خالی می‌کنند. معلمان نیز در این موقع تدبیری به کار می‌برند تا «اساس» و «آینده» را حفظ کنند. معلم این کار را برای حفظ جو مثبت کلاس، حفظ انگیزه دانش آموزان، یا امکان پیشرفت در آینده می‌کند. بنابراین، ممکن است معلم این ناهمگونی و رفتار ناهمساز با برنامه را به نوعی سازش برساند یا ممکن است معلم با بچه‌ها بدء بستان کند و با آنان به موازنه برسد. مثلاً به شاگردان بگوید در نیمه اول زنگ ورزش در کار آموزشی شرکت کنید و در نیمه دوم وقت می‌توانید به بازی پردازید. در این صورت بازی از نظر بچه‌ها نوعی پاداش است که در مقابل کار آنان در نیمه اول زنگ ورزش داده می‌شود.

به طور خلاصه: هدف بعضی از راهبردهای آموزشی کاستن از میزان بار ذهنی است. نمونه‌ها شامل: حذف هدف‌های دشوارتر، کاهش احتمال تعارض با شاگردان، پرهیز از مشکل ارتباط با آن‌ها، کاهش نیازهای اجرایی و اداره کلاس با تقسیم کلاس به گروه‌های کوچک‌تر است. این راهبردها مفیداند و به شما معلمان کمک می‌کند جو سالمی در کلاس ایجاد یا حفظ کنید و از برخورد با دانش آموزان پرهیزید.

منتظر واقعه نمی‌شوند. آنان واقعه را پیش‌بینی و کنترل می‌کنند. معلمان تازه کار توانایی پیش‌بینی و قایع را در کلاس ندارند و همیشه دیر عمل می‌کنند همچنین آن‌ها ناگزیرند تدبیر خود را بر مبنای واکنش در این زمینه متغیر و پویا کنند. وقتی به برنامه‌ریزی آموزشی و طراحی صحنه اقدام می‌کنید، قصد دارید فعالیت مورد نظر شما به اجرا در آید. به عبارت دیگر، آنچه از شاگردان خود خواهید خواست پیش‌بینی می‌کنید. این برنامه‌ریزی فعالیت، پیش‌بینی بسیار با ارزش از وقایعی است که در کلاس روی خواهد داد و با کیفیت آموزش بستگی بسیار دارد. بنابراین، این کار در کارآمدی ارتباط و تعامل شما با شاگردان تأثیر بسزایی دارد و تصمیم گیری را هنگام عمل کاهش می‌دهد، زیرا بخشی از تصمیم‌ها از پیش گرفته شده است. این راهبرد مستلزم طراحی یک سناریوی درس بر مبنای پیش‌بینی رفتار دانش آموزان و واکنش آن‌ها به اجرای تکلیف حرکتی است. این راهبرد نیاز به دانش گسترده‌ای دارد زیرا طراحی و برنامه‌ریزی بر مبنای پیش‌بینی اتفاق‌ها و واکنش‌های آینده است. این مهم از راه دانش شخصی و تجربه شغلی می‌سرمی‌شود.

به طور خلاصه رایج ترین راهبرد تدریس طراحی ساعت درس است. این راهبرد پیش‌بینی تکلیف کلاسی و پیش‌بینی رفتار دانش آموز را هنگام اجرای این تکلیف بر پایه تجارب حرفه‌ای شخص ضروری می‌سازد.

راهبرد کاهش بار ذهنی

اقتضای اجرای هر تکلیف و شیوه اجرایی مجری، میزان بار ذهنی مرتبط با آن عملکرد را تعیین می‌کند. هنگام تدریس تربیت بدنی میزان بار ذهنی به دلیل شرایط متعدد این کار زیاد است. هرچه وسائل مورد نیاز در محیط کار محدودتر باشد بار ذهنی اجرای آن کار افزایش می‌یابد. این بار ذهنی برای شما معلمان ورزش به صورت دغدغه‌هایی در فایق آمدن بر کمبودها و فعل نگه داشتن دانش آموزان احساس می‌شود. در نتیجه، برای کاهش بار ذهنی تدبیری می‌اندیشید. نمونه‌هایی از تدبیر معلمان ورزش در کاهش بار ذهنی در زیر می‌آید:

* صرف نظر کردن از بعضی از هدف‌های آموزشی و بخش‌هایی از محتواهای آموزش مانند: حذف بعضی حرکت‌های مرکب که مستلزم هماهنگی پیچیده عصبی عضلانی است؛ برای دانش آموزانی که مشکل هماهنگی دارند.

* تقلیل اهداف آموزشی مانند: نمونه‌ای که پیش‌تر آمد

✓ معلمان
با تجربه
منتظر واقعه
نمی شوند.
آنان واقعه را
پیش بینی و
کنترل
می کنند

معلم ورزش کارآزموده یا مجروب	معلم ورزش تاره کار
هدف معلم، پیشبرد و نظارت بر یادگیری شاگردان است.	هدف معلم ، حفظ نظم و انضباط در کلاس است.
مقررات کلاس ضمیمی و در تغییر است.	مقررات کلاس ضمیمی و پایدار و صریحی وضع می کند.
روش تدریس منظم و سازمان یافته است.	تدریس فاقد زمانبندی و آهنگ است.
درس جذاب است یا شاگردان را فعال می سازد.	درس جذاب است یا شاگردان را فعال می سازد.
دانش معلم محدود و سطحی است.	دانش معلم محدود و سطحی است.
معلم تجربه عملی اندکی در تدریس دارد.	معلم تجربه عملی اندکی در تدریس دارد.
معلم در حین تدریس به صورت وابسته برنامه ریزی شده ابتکار می کند.	معلم در تدریس به صورت وابسته برنامه ریزی شده ابتکار می کند.

کرد، اغلب به همساز کردن جوانب یا سازوکار انکار روی می آوریم، این تدابیر در بی آن است که دو سوی تضاد را یکی پس از دیگری بر طرف کند همچنین پدیدار شدن تضاد را تا حد ممکن به تعویق بیندازد. چنین پنداشته می شود که تضاد حل نشده است و پیامدهای آن دوباره پس از به کارگیری این راهبردهای فرار و پیشگیری بروز خواهد کرد.

به طور کلی، بعضی از راهبردهای تدریس برای حل تضاد است. در بیش تر مواقع این تضادها حل نمی شود. در مقابل می کوشیم رضایت خاطر موقعی ایجاد کنیم و واکنشی برای همساز کردن دوگانگی از خود بروز دهیم.

در مقاله از واژه های معلم کارآزموده یا مجروب همچنین معلم تازه کار استفاده شد با مقایسه بعضی ویژگی های این دو، مقاله را به پایان می برمی (جدول فوق).

کاهش تضاد
به طور کلی تدریس خصوصاً تدریس تربیت بدنی از بعضی جنبه ها تضاد دارد. تضادها را می توان در چند طبقه دسته بندی کرد. ممکن است تضاد بین هدف های آموزشی باشد؛ مثلاً فعالیت آموزشی شما بین هدف های انتقال مهارت حرکتی، رشد حرکتی و توانایی های روانی حرکتی دانش آموز قرار گیرد. تضاد ممکن است بین هدف ها و راه های دستیابی به آن ها باشد؛ مثلاً رسیدن به هدف پیشرفت شخصی در آموزش گروهی. سرانجام، تضاد ممکن است درونی و جزء تدابیر آموزشی شما باشد؛ مثلاً با وادار کردن دانش آموز به نکرار یک تکلیف حرکتی که در اجرای آن ناتوان است، ممکن است قطع شدن آهنگ و جریان حرکت کلاس همچنین ترک مشارکت آن دانش آموز را موجب شوید.

این تضادها فقط تضادهای سطحی نیست، بلکه تنگناها و دشواری های درونی را نیز شامل می شود که حل نشدنی است. از آن جا که نمی توان هر دو جانب یک تضاد را بر طرف

منبع:

Durand, M. "Psychology for physical Education", human kinetics, 1999.